

Ontslag op staande voet

1. Het ontstaan en loop van het geding

1.1. Bij beroepschrift van 13 oktober 2011, door de commissie op 20 oktober 2011 ontvangen, aangevuld bij brief van 7 november 2011 met bijlagen, is door appellant beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 13 september 2011, waarbij aan appellant op grond van artikel H-50, onder c, van de CAO BVE op staande voet ontslag is gegeven. Verweerster heeft op 29 november 2011 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.2. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 21 december 2011. Appellant is verschenen, bijgestaan door mr., advocaat te Arnhem. Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door mr., advocaat te Lochem en, personeelsfunctionaris bij verweerster.

2. De feiten

2.1. Appellant is sedert 1986 bij verweerster in dienst en was laatstelijk werkzaam als kaderdocent.

Vanaf het jaar 2000 zijn er met appelland regelmatig gesprekken gevoerd met betrekking tot zijn functioneren. Reeds in 2002 zijn er daarbij ook opmerkingen gemaakt over alcoholgebruik en het op school verspreiden van een alcoholgeur.

Toename van het aantal klachten hierover heeft ertoe geleid dat appelland in 2006 is opgedragen dat hij op de dagen dat hij ingezet is bij Educatie zich eerst meldt bij een aanwezige manager of directielid. Ook in 2007 zijn er meerdere klachten geweest en heeft appelland blijkens een verslag van een gesprek op 2 september 2007 erkend een alcoholprobleem te hebben.

Vanaf 3 juli 2008 heeft appelland ziekteverlof genoten in verband met depressieve klachten en zijn alcoholgebruik. Bij brief van 1 september 2008 is aan appelland meegedeeld dat een gedeeltelijke hervatting van de werkzaamheden, die door de bedrijfsarts was geadviseerd, wordt geweigerd, omdat appelland voorafgaande aan een gesprek over die hervatting weer gedronken had. Appelland zal niet meer worden ingezet in de periode totdat hij ter behandeling is opgenomen in een ontwenningssklinik. Na een intensieve behandeling is appelland per 17 augustus 2009 weer begonnen met reïntegratie. Appelland is er bij die gelegenheid bij brief van 1 september 2009 uitdrukkelijk op gewezen dat het onder invloed van alcohol op het werk komen niet is toegestaan en dat het zich niet houden aan de hierover gemaakte afspraken kan leiden tot het nemen van ernstige maatregelen.

In het voorjaar van 2011 is er wederom verschillende keren met appelland gesproken, omdat de schoolleiding de indruk had dat het gedrag van vóór de opname in de ontwenningssklinik weer leek terug te komen.

Op 12 september 2011 hebben de leidinggevende van appelland en een personeelsfunctionaris geconstateerd dat appelland een penetrante dranklucht verspreidde. Appelland is daarop naar huis gestuurd.

Op 13 september 2011 is appelland vervolgens door verweerster ontslag op staande voet aangezegd, omdat hij op 12 september 2011 onder invloed van alcohol in de les is verschenen.

2.2. Appelland heeft in beroep, kort samengevat, aangevoerd dat hem geen ontslag op staande voet had mogen worden gegeven, omdat hij niet onder invloed van alcohol op het werk is verschenen. Appelland erkent dat hij op zondag 11 september 2011 vóór 19.30 uur tijdens een kaarttoernooi/quiz alcohol had gedronken, doch daarna niet meer. Voorts is appelland op maandagochtend na het gesprek met zijn leidinggevende direct naar Verslavingszorg gegaan, waar hem om 10.30 uur een blaastest is afgenomen. Vastgesteld is toen een alcoholpromillage van 0,48. Appelland stelt dat bij een dergelijk promillage autorijden is toegestaan; met dit promillage kon hij dus normaal functioneren en was hij niet onder invloed van alcohol. Tenslotte merkt appelland op dat het ontslag niet onverwijd, immers niet op 12 september 2011, is aangezegd.

2.3. Door verweerster is gesteld dat appelland, gezien de voorgeschiedenis, met het voorval op 12 september 2011 een dringende reden tot ontslag heeft gegeven. Appelland was een gewaarschuwd man en hij wist dat het opnieuw schenden van de regels omtrent

alcohol tot verregaande stappen zou kunnen leiden. Verweerster gaat ervan uit dat, wanneer appelland om 10.30 uur nog een alcoholpromillage van 0,48 had, sterk onder invloed op school is verschenen. Voor het geven van een laatste kans ziet verweerster geen aanleiding omdat appelland deze reeds in ruime mate heeft gehad.

3. De motivering

3.1. Nu het beroepschrift de commissie tijdig heeft bereikt ziet de commissie geen aanleiding enig gevolg te verbinden aan het feit dat bij de schriftelijke bevestiging van het ontslag op 13 september 2011 door verweerster in strijd met artikel N-2 van de CAO BVE abusievelijk melding is gemaakt van een beroepsmogelijkheid bij de landelijke commissie van beroep voor het MBO te Utrecht in plaats van bij de Commissie van Beroep voor het Confessioneel MBO te Eindhoven, waarbij het ROC is aangesloten.

3.2. Ingevolge artikel H-50, onder c., van de CAO BVE eindigt de dienstbetrekking door beëindiging wegens een dringende reden voor de werkgever of de werknemer, volgens de bepalingen van Boek 7 Titel 10 , meer in het bijzonder volgens hetgeen er bepaald is in de artikelen 7.678 en 7.679 van het Burgerlijk Wetboek. Naar het oordeel van de commissie levert de gedraging van appelland op 12 september 2011, tegen de achtergrond van de hiervoor onder 2.1. weergegeven voorgeschiedenis, een dringende reden op in de zin van artikel 7:678 BW.

Met verweerster is de commissie van oordeel dat ook uit het om 10.30 uur nog aanwezige alcoholpromillage blijkt dat appelland onder invloed van alcohol op school is verschenen. Het is gelet op dit promillage niet aannemelijk dat appelland op zondag 11 september 2011 na 19.30 geen alcohol meer heeft gebruikt; doch indien dat inderdaad niet het geval zou zijn geweest, moet appelland in de uren daarvoor wel een zeer grote hoeveelheid alcohol hebben ingenomen. Al met al kon verweerster op grond van dit alcoholgebruik in redelijkheid menen dat appelland weer in zijn verslaving was teruggeslagen.

Verweerster mag van een werknemer, zeker van een docent die moet lesgeven aan leerlingen, eisen dat hij niet onder invloed van alcohol zijn werk doet en geen alcohollucht verspreid. Appelland wist dat en was daarvoor al vele malen gewaarschuwd. Zeker gelet op de brief van 1 september 2009 mocht appelland er niet op vertrouwen dat hij bij een al dan niet incidentele terugval op een coulante behandeling van verweerster mocht rekenen. Zelfs al zou appelland, zoals hij stelt, na zijn werkhervatting in 2009 geen misbruik van alcohol meer hebben gemaakt, hetgeen verweerster overigens gemotiveerd heeft betwist, dan nog geldt dat appelland op 12 september 2011 zodanig over de schreef is gegaan dat daarin een dringende reden voor ontslag aanwezig was.

3.3. Nu verweerster na het voorval op 12 september 2011 het ontslag direct de volgende dag heeft gegeven kan niet worden gezegd dat van een onverwijld ontslagaanzegging geen sprake was.

3.4. De commissie ziet voorts in de leeftijd, de duur van het dienstverband en de ernstige gevolgen van een ontslag als het onderhavige geen zodanig bijzondere omstandigheden dat verweerster op grond daarvan het ontslag op staande voet in de gegeven situatie achterwege had dienen te laten.

3.5. De commissie is dan ook tot de slotsom gekomen dat verweerster een dringende reden had om appelland op staande voet te ontslaan en dat het beroep ongegrond verklaard moet worden.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 21 december 2011 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.